

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กมล สุภประเสริฐ. เทคนิคการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

กองบริการอุตสาหกรรม. ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : กองบริการอุตสาหกรรม, ๒๕๑๔.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๙). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, ๒๕๒๕.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผนพัฒนาฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๗). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, ๒๕๒๕.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๙). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ. เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๒๕.

ชินวรา สุนทรสิมะ. หลักและวิธีทำวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, วิทยาลัย. วิทยาเขตเพาะช่าง. คู่มือนักศึกษาปีการศึกษา ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๕.

- นิภา ศรีไพโรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, ๒๕๒๗.
- บุญชูศักดิ์ ใจจงกิจ. เทคโนโลยีอาชีวศึกษาข้างอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า, ๒๕๑๔.
- บุญธรรม กิจปรีคาบวิสุทธิ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, ๒๕๒๔.
- ประคอง กรรณสุก. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือกร.ศรีสง่า, ๒๕๒๕.
- _____. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.
- พิชิต เลี่ยมพิพัฒน์. การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กระต่ายบางพระจีน, ๒๕๑๔.
- วีรยุทธ วิเชียรโชติ. พัฒนาวิถีสล ๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, ๒๕๑๕.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. ๔๔ ปีกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๔.
- _____. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๒๗ กลุ่มเทคนิคการผลิต : สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม. ๒๕๒๗.
- _____. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๒๗ กลุ่มเทคนิคสถาปัตยกรรม : สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. ๒๕๒๗.
- _____. สำนักงานปลัดกระทรวง. กองแผนงาน. รายงานการศึกษาประจำปี การศึกษา ๒๕๒๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสุวรรณ, ๒๕๒๖.
- สาคร คันชโชติ. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์. กรุงเทพมหานคร : โอเคียน-สโตร์, ๒๕๒๕.
- สุโขทัยธรรมาจิราภ, มหาวิทยาลัย. สาขาศึกษาศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชา

สถิติวิจัยและการประเมินผล วิชา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๒๕.

อาชีวศึกษา, กรม. กรมอาชีวศึกษา ๒๕๒๒ - ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ, ๒๕๒๕.

Wagener, W.E. และคณะ. วิธีสอนทั่วไป (Teaching Methods) Part I.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, ๒๕๒๐.

บทความ

"กรมอาชีวศึกษาจะสอนวิชาชีพอีกหลายสาขาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน." ครูปริทัศน์
๕ (พฤศจิกายน, ๒๕๒๓) : ๑๒ - ๑๓.

กองแผนงาน. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
มหาวิทยาลัยสาขาศึกษาเพื่อศึกษาศาสตร์." การศึกษากับการมีงานทำ
กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๒๕.

"การสัมมนาเรื่องรูปแบบและแนวนโยบายในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา." ครูปริทัศน์
๕ (พฤศจิกายน, ๒๕๒๓) : ๑๖ - ๑๗.

ณรงค์ เล็งประชา. "ความรู้ความสามารถของครูช่าง." วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา
๑ (กันยายน, ๒๕๓๕) : ๒๔ - ๒๕.

ชญ แสงศักดิ์. "ประวัติแนวความคิดในการพัฒนาอาชีวศึกษาของไทย." รวมบทความ
อาชีวศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์วิทย์การ, ๒๕๑๗.

ธรรมบุญ ฤทธิชัย. "การอาชีวศึกษากับการสร้างงานพัฒนาสังคมไทย." ๓๐ ปี
แห่งการสถาปนาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. อีฟวิง, ๒๕๒๕.

ช่วง บัณฑิต. "หลักสูตรและการศึกษาสำหรับช่างเทคนิค." การศึกษาเพื่อการงาน
อาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๒๑.

ทจน์ สะเพียรชัย. "ปัญหา หลักการ แนวโน้มของการจัดการศึกษาของไทย." สภา
การศึกษาแห่งชาติ ๑ (ตุลาคม - พฤศจิกายน, ๒๕๒๑) : ๑๕.

"รู้จักเทคนิคเทคโนโลยี." วารสารเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ๒ (สิงหาคม, ๒๕๒๗)
: ๕ - ๒๑.

วีระศักดิ์ ว่องปรีชา. "นักออกแบบผลิตภัณฑ์กับการพัฒนาประเทศ." วารสารวิชาการ
สถาปัตยกรรม ฌัมปีพิเศษ (๑๕ มิถุนายน, ๒๕๒๗) : ๕ - ๑๐.

อาทร จันทวิมล และ วิจิตต์ สังข์พันธ์. "การศึกษาช่างอุตสาหกรรม." กรมอาชีว-
ศึกษาที่ระลึกงานทอดกฐินพระราชทาน ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๑. พระนคร :
โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, ๒๕๒๑.

วิทยานิพนธ์

นพวรรณ ชนตะวัน. "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน
การสอนวิทยาศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๒๕.

บุญพร้อม อภิรัตน์. "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแผนกวิชาพาณิชยการ
สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
เชิงทฤษฎี" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

อุทัย แคงแสงส่ง. "ปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
ชั้นสูงของอาจารย์วิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร-
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๑.

วัลลภ จันทระกุล. "การศึกษามัธยมศึกษาช่างอุตสาหกรรมสาขาเครื่องกล
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, ๒๕๒๓.

วิไลลักษณ์ วานานนท์. "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทยทฤษฎีในวิทยาลัยอาชีวศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาวิทยาลัย ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๒๔.

สามารถ หอบระสิทธิ์กุล. "ความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์และครูช่างเกี่ยวกับ
รายวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช ๒๕๒๗ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

ภาษาอังกฤษ

Bentley, William H. Administering the succesful vocational
education program. West Nyack, N.Y. : Parker, 1977.

Canter, Leonard M. Furthur education today : a critical review.
Londen : Routledge & Kegan Paul, 1979.

Evans, Rupert N. Changing the role of vocational teacher
education. Illineis : McKnight & McKnight Publishing
Co., 1971.

_____. Foundational of vocational education. 2d.ed. Columbus :
Charles E. Merrill, 1978.

Finch, Curtis R. Curriculum development in vocational and
technical education, planning, content and implementation.
Londen : Allyn and Bacon, 1979.

Gleeson, Denis. Further education or tranning? a case study
in the theory and practice of dayrelease education.
Londen : Routledge & Kegan Paul, 1980.

Harold Ven Doren. Industrial Design. New York : McGraw-Hill, 1986.

Hawkins, Laytons S. Development of vocational education.

Chicago : American Technical Society, 1951.

Jones, Walter Benton. Problem in teaching industrial arts and vocational education : a job analysis and suggested solutions. Milwaukee : The Bruce Publishing Co., 1958.

Lecht, Leonard Abe. Evaluating vocational education policies and plans for the 1970s. New York : Praeger, 1974.

Mager, Robert F. Developing vocational instruction. California : Fearseau Publisher, 1967.

Mayall, Robert F. Developing vocational instruction. London : The design council, 1979.

National Academy of Sciences. Assesing vocational education research and developement. Wasnington, D.C. : the Academy, 1976.

National planning of vocational and technical traning Columbe. Columbe Plan Bureau, 1975.

Rosenberg, Jerry M. New conception of vocational and technical education. New York : College press, n.d.

Seminar on Apprenticeship training within the frames of vocational education. Apprenticeship training within the frames of vocational education : final report.....
24 january 1983. Bangkek : King Mengkut's Institute of Technology, North Bangkek, 1983.

Thompson, John E. Foundation of vocational education. New York : Prentice-Hall international, 1973.

Unesco Regional Seminar on Technical and Vocational Education in Asia and Oceania, 1979. Technical and vocational education in Asia and Oceania : report of the seminar (organized by the) Unesco Regional Office for Education in Asia and Oceania in Collaboration with the Columbus Plan staff College for Technician Education Singapore. Bangkok : Unesco, 1980.

The Vocational education instructor appraises products and process. Washington : American Vocational Association, 1971.

Walpole, Ronald E. Introduction to Statistics. 2d.ed. New York : Macmillan publishing Co., 1974.

Weinberg, and Schumaker. Statistics an intuitive approach. 2d.ed. California : Breek/Cole publishing Co., 1969.

Wenrich, Ralph C. Leadership in administration of Vocational and Technical Education. Columbus, Ohio : Merrill, 1974.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เชื้อขี้และช่างก่อสร้าง และได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ เป็นวิทยาลัยเทคนิคแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อทำการผลิตช่างเทคนิค ใน พ.ศ. ๒๕๐๕ ประเทศไทยเริ่มพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นแผน ระยะ ๕ ปี การพัฒนาประเทศตามแผนเศรษฐกิจระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๑๐) ทำให้เศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตสูง เกิดความขาดแคลนช่างฝีมือ และช่างเทคนิคที่มีคุณภาพ จึงได้มีการวางแผนการจัดการอาชีวศึกษาตามความต้องการกำลังคนของประเทศ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจในสมัยนั้นสามารถแจ้งให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการอาชีวศึกษาทราบว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานประเภทใด ในปีใด จำนวนเท่าใด ทำให้มีการพัฒนาอาชีวศึกษา ขึ้นในต้นแผนพัฒนา ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๐) โดยการกู้เงินจากธนาคารโลมา พัฒนาอาชีวศึกษาในระดับวิชาชีพในสถานศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ๑๕ แห่ง และ ประเภทเกษตรกรรม ๑๐ แห่ง รวม ๒๕ แห่ง ในจำนวน ๒๕ แห่งนี้เป็นสถานศึกษาที่ ผลิตครูอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมและประเภทเกษตรกรรมอย่างละ ๑ แห่ง คือ วิทยาลัยครูอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเกษตรกรรม บางพระ

การแก้ปัญหาขาดแคลนช่างฝีมือและช่างเทคนิค ด้วยการผลิตช่างที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นแต่เพียงอย่างเดียวอาจไม่บังเกิดผลเต็มที่ จำเป็นต้องมีการผลิตครูอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นด้วย เพราะครูช่างคนหนึ่งอาจสร้างช่างได้ตลอดอายุราชการของครูช่างผู้นั้น ครูช่างที่จะสามารถสร้างช่างเทคนิคที่มีคุณภาพ ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ทางช่างสูง เช่น ผู้ที่จบปริญญา วศ.บ. เป็นต้น แต่เนื่องจากวิศวกรที่เลือกอาชีพครูมีจำนวนน้อย ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านวิชาครู นักบริหารการอาชีวศึกษาในสมัยนั้น จึงพยายามแก้ปัญหา โดยการวางโครงการผลิตครูช่างระดับสูงขึ้นมาให้มีความรู้ทาง ทฤษฎีเท่ากับวิศวกร มีความสามารถในทางปฏิบัติเท่ากับช่างเทคนิค มีฝีมือเท่ากับช่าง ฝีมือและมีความรู้ทางวิชาครูที่จะเป็นครูที่ดีได้ นั่นคือครูช่างระดับสูง ควรจะเติบโต ขึ้นมาโดยไ้กับการปูพื้นฐานด้วยความชำนาญในเชิงฝีมือแล้วเสริมความรู้ในทางทฤษฎี ให้สูงขึ้นต่อไป ฉะนั้นการแก้ปัญหาขาดแคลนครูช่างที่มีคุณภาพ จึงควรแก้ด้วยการจัด ตั้งสถาบันระดับอุดมศึกษาสายอาชีพ เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ และผลิตบัณฑิต

วิชาชีพด้วย แต่เนื่องจากอาชีวศึกษาประกอบด้วยอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
เกษตรกรรม และศิลปกรรม สถาบันที่จัดตั้งขึ้นจึงควรมีลักษณะการดำเนินงาน เช่นเดียวกับ
มหาวิทยาลัยที่ประกอบด้วยคณะวิชาที่ต่าง ๆ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าก็กำเนิด
ขึ้นมาด้วยหลักการนี้ แต่เนื่องจากมีนักศึกษาที่สำเร็จมาทางสายสามัญแนวทางจึงไป
เหมือนหลักการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป คือ มุ่งเน้นในเชิงทฤษฎีเป็นหลัก
ในขณะที่ความขาดแคลนครูช่างและผู้สำเร็จวิชาชีพที่จะต้องประกอบอาชีพด้วยฝีมือ
ยังคงมีอยู่ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสายอาชีวศึกษามีโอกาสน้อยมากที่จะพัฒนาฝีมือและ
ความรู้ให้สูงขึ้น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาจึงถือกำเนิดมาเพื่อสนองความ
ต้องการดังกล่าว

การดำเนินงานของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับ
นิคมชอบในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ เช่นเดียวกับอธิบดีของกรมต่าง ๆ การดำเนินงาน
ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอยู่ภายใต้การควบคุมของสภาวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษาซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภาวิทยาลัย
อธิบดีกรมอาชีวศึกษาและอธิบดีกรมศิลปากร เป็นอุปนายก ส่วนกรรมการสภาวิทยาลัยฯ
นั้นมีกรรมการสภาวิทยาลัยฯ โดยตำแหน่ง กรรมการสภาวิทยาลัยฯ มาจากการเลือกตั้ง
กรรมการสภาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิและหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและ
เลขานุการสภาวิทยาลัยฯ โดยตำแหน่ง

วิทยาลัยได้เริ่มดำเนินงานโดยมีระยะเวลาเตรียมงานขั้นแรกสั้นมากคือ
ในการประชุมสภาวิทยาลัยฯ (ชั่วคราว) ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๑๔ สภา
ได้มีมติแต่งตั้งให้ ศาสตราจารย์ สวาสดิ์ ไชยภุณา รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา (ทำแห่ง
ในขณะนั้น) เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
อีกตำแหน่งหนึ่ง และได้รับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดรับสมัครให้ทันใน
ปีการศึกษา ๒๕๑๔ และก็ได้จริงคือ สามารถเปิดเรียนได้ในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๑๔

การแบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

การแบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีดังนี้

๑. สำนักงานอธิการบดี
๒. คณะศิลปศาสตร์
๓. คณะศึกษาศาสตร์
๔. คณะเกษตรศาสตร์
๕. คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี
๖. คณะบริหารธุรกิจ
๗. คณะคหกรรมศาสตร์
๘. คณะศิลปกรรม
๙. คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์
๑๐. สำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบ
๑๑. สถาบันวิจัยและฝึกอบรมทางเกษตร

ปัจจุบันสำนักงานอธิการบดีชั่วคราวตั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ปัจจุบันเปิดสอนระดับปริญญาอยู่ ๔ คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะเกษตรศาสตร์บางพระ คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช คณะศิลปศาสตร์และคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ เนื่องจากวิทยาลัยนี้ไม่มีที่ทำการถาวร คณะต่าง ๆ จึงยังคงต้องกระจัดกระจายอยู่ตามสถานศึกษาต่าง ๆ เหมือนเมื่อแรกตั้ง คือ

คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี ตั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเทเวศร์ ถนน
สามเสน

คณะบริหารธุรกิจ ตั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ถนน
วิภาวดีรังสิต

คณะมนุษยศาสตร์ ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ถนน
วิภาวดีรังสิต

คณะศิลปกรรม ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเพาะช่าง ถนนศรีเพชร

คณะเกษตรศาสตร์ ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเกษตรบางพระ จ.ชลบุรีและ
ที่วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช

คณะศิลปศาสตร์ ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ หุ่นมหาเมฆ

คณะศึกษาศาสตร์ ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ หุ่นมหาเมฆ

คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ทั้งอยู่ในบริเวณวิทยาลัยนาฏศิลป์และดุริยางค์
ถนนราชินี

นอกจากคณะที่ทำการศึกษาในระดับปริญญาแล้ว วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา ยังจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คือ ระดับ ปวช. ปวส. และ ป.ม.
มีสถานศึกษาที่เรียกว่า วิทยาเขต ในสังกัดวิทยาลัย รวมทั้งหมด ๒๔ แห่ง แบ่ง
เป็นสาขาต่าง ๆ ดังนี้

วิทยาเขตสายช่างอุตสาหกรรม ๑๐ แห่ง

- ๑. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
- ๒. วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ (สงขลา)
- ๓. วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ (เชียงใหม่)
- ๔. วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา)
- ๕. วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น
- ๖. วิทยาเขตเทคนิคตาก
- ๗. วิทยาเขตเทคนิคพระนครศรีอยุธยา
- ๘. วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี

๔. วิทยาเขตอุเทนถวาย

๑๐. วิทยาเขตเทเวศร์

วิทยาเขตสายเกษตรกรรม ๑๐ แห่ง

๑๑. วิทยาเขตเกษตรบางพระ

๑๒. วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยา

๑๓. วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช

๑๔. วิทยาเขตเกษตรปทุมธานี

๑๕. วิทยาเขตเกษตรกาฬสินธุ์

๑๖. วิทยาเขตเกษตรสุรินทร์

๑๗. วิทยาเขตเกษตรน่าน

๑๘. วิทยาเขตเกษตรพิษณุโลก

๑๙. วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี

๒๐. วิทยาเขตเกษตรลำปาง

วิทยาเขตสายพาณิชยกรรม ๔ แห่ง

๒๑. วิทยาเขตพาณิชยกรรมพระนคร

๒๒. วิทยาเขตพาณิชยกรรมพระนครศรีอยุธยา

๒๓. วิทยาเขตพาณิชยกรรมจักรพงษ์วานารต

๒๔. วิทยาเขตพาณิชยกรรมพิทริพิมุช จักรวรรดิ

๒๕. วิทยาเขตพาณิชยกรรมพิทริพิมุช หุ่นมหาเมฆ

วิทยาเขตสายคหกรรม ๓ แห่ง

๒๖. วิทยาเขตคหกรรมเขตอุทมนต์ศักดิ์

๒๓. วิทยาเขตพระนครศรีไต้
๒๔. วิทยาเขตโชติเวช
- วิทยาเขตสายศิลปกรรม • แห่ง
๒๕. วิทยาเขตเพาะช่าง

ช่วงเวลา ๑๐ ปีเศษที่ผ่านมา การให้บริการด้านการศึกษาในระดับปริญญาส่วนใหญ่ยังคงดำเนินการอยู่ในส่วนกลาง แต่ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๔) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีโครงการขยายการเปิดสอนระดับปริญญาไปยังวิทยาเขตต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศ และได้เริ่มไปบ้างแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ โดยเริ่มในภาคเหนือ ภาคไต้ และภาคตะวันออก เชียงเหนือ ดังนี้

ภาคเหนือ ไต้เปิดสอนในระดับปริญญาขึ้นที่ วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีโครงการเปิดสอน ๑๑ โครงการ และขณะนี้ไต้ดำเนินการไปแล้ว ๒ สาขาวิชา คือสาขาคหุศาสตร์อุตสาหกรรม (ค.อ.บ.) วิชาเอกอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาธุรกิจศึกษา (บช.บ.) วิชาเอกบัญชี

ภาคไต้ ไต้เปิดสอนที่ วิทยาเขตเทคนิคภาคไต้ จังหวัดสงขลา ซึ่งมีโครงการเปิดสอน ๖ โครงการ ขณะนี้ดำเนินการไปแล้ว ๒ โครงการ คือสาขาคหุศาสตร์อุตสาหกรรม (ค.อ.บ.) วิชาเอกเครื่องกล และสาขาธุรกิจการศึกษา (บช.บ.) วิชาเอกบัญชี

ภาคตะวันออก เชียงเหนือ ไต้เปิดสอนที่ วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออก เชียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีโครงการเปิดสอน ๓ โครงการ ขณะนี้ไต้ดำเนินการไปแล้ว ๒ โครงการ คือ สาขาคหุศาสตร์อุตสาหกรรม (ค.อ.บ.) วิชาเอกโยธา-โยธาก่อสร้าง และสาขานบริหารธุรกิจ (บช.บ.) วิชาเอกบัญชี

ต่อไปในอนาคตนักศึกษาสาขาอาชีพที่จบระดับ ปวส.มา เมื่อต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาจะสะดวกมากขึ้น เพราะถ้าอยู่ภาคเหนือก็เรียนที่เชียงใหม่ ถ้าอยู่ภาคอีสานก็ไปเรียนที่นครราชสีมา และถ้า

อยู่ภาคใต้ก็ไปเรียนที่สงขลา สำหรับสถานที่จัดการศึกษาในส่วนกลางนั้น มีจุดขึ้นคณะต่าง ๆ ยังคงอาศัยที่ของวิทยาเขตในส่วนกลางอยู่ แต่ในอนาคตอันใกล้การเรียนการสอนในระดับปริญญาในส่วนกลางทั้งหมดจะย้ายไปรวมกันที่ " ศูนย์กลางการศึกษา ระดับปริญญาที่รังสิต " ซึ่งตั้งอยู่บริเวณคลอง ๖ บนเนื้อที่ ๙๕๐ ไร่เศษในเขตจังหวัดปทุมธานี ขณะนี้การก่อสร้างได้เริ่มดำเนินการแล้วในปี ๒๕๒๔ อาคารเรียนของคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศิลปกรรม ได้ลงมือก่อสร้างแล้ว และในปี ๒๕๓๐ อาคารเรียนของคณะอื่น ๆ ก็จะถูกก่อสร้างตามมาเป็นลำดับ ซึ่งเมื่อทุกอย่างพร้อม ศูนย์กลางการศึกษา ระดับปริญญาแห่งนี้ จะเป็นที่รวมของนักศึกษา ระดับปริญญาที่มาจากสายอาชีพ และคณาจารย์จากคณะต่าง ๆ นอกจากนั้นศูนย์กลางการศึกษา ระดับปริญญาแห่งนี้จะเป็นแหล่งต้นแบบของการจัดการศึกษา ระดับปริญญาให้แก่วิทยาเขตในส่วนภูมิภาคและให้บริการจัดการศึกษา ระดับปริญญาให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดทุกข้อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

ภาควิชาศิลปศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ

ด้วยข้าพเจ้า นายสุทิพย์ สมภักดิ์ นิสิตปีที่ ๒ หลักสูตรปริญญาโทสาขาศิลปศึกษา ภาควิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" ในการนี้จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งค่าตอบแทนท่านมีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง และผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคือไป

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทิพย์ สมภักดิ์)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามนี้จะใช้สอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
๒. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น ๒ หมวด คือ
 - หมวดที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - หมวดที่ ๒ สอบถามปัญหาและอุปสรรคของการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
๓. ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณา ตอบทุกข้อ เพราะถ้าตอบไม่ครบทุกข้อจะทำให้แบบสอบถามชุดนั้นไม่สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

๑. สถาบันที่ท่านสอนชื่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

- วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตเพาะช่าง
 วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ
 วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. คณะวิชาที่ท่านสังกัดคือ

แผนกวิชา

๓. อายุ

- ๓.๑ ๒๐ ปีหรือต่ำกว่า ๓.๒ ๒๑ - ๓๐ ปี
 ๓.๓ ๓๑ - ๔๐ ปี ๓.๔ ๔๑ - ๕๐ ปี
 ๓.๕ มากกว่า ๕๐ ปี

๔. ประสบการณ์ในการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ปี

๕. วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่านคือ

- ๕.๑ ทำกว่า ปวส. ๕.๒ ปวส.
 ๕.๓ ปริญญาตรี ๕.๔ สูงกว่าปริญญาตรี
 ชื่อสาขาวุฒิการศึกษาคือ

๖. ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๒๕ นี้ ท่านมีชั่วโมงสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์เท่าใด

เวลาเรียน	จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์	
	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
ในเวลาราชการ		
นอกเวลาราชการ		

๗. สาเหตุที่ท่านสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์เพราะเหตุใด (ทอมได้หลายข้อ)

- ๗.๑ ชอบบรรจุได้ในสาขาที่สอนอยู่
- ๗.๒ สนุกใจสอน
- ๗.๓ ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน
- ๗.๔ ทำการสอนแทนชั่วคราว
- อื่น ๆ โปรดระบุ

๘. สาเหตุที่ท่านชอบสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์มากที่สุดเพราะอะไร

- ๘.๑ ศึกษาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์มาโดยตรง
- ๘.๒ เป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้ออกแบบแก่ผู้อื่น
- ๘.๓ มีความถนัดทางด้านออกแบบโดยเฉพาะ
- สาเหตุอื่นโปรดระบุ

๙. นอกจากวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์แล้ว ท่านต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกหรือไม่

- ๙.๑ ไม่สอน
- ๙.๒ สอน
- ถ้าสอนวิชาที่สอนคือ

.....

.....

.....

๑๐. จำนวนนักศึกษาที่ต้องสอนในแต่ละครั้ง เฉลี่ย คน

หมวดที่ ๒ สอบถามปัญหาและอุปสรรคของการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของท่าน ตามความเป็นจริง จากปัญหาที่ท่านประสบอยู่ในการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากน้อยเพียงใด หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

มาตราส่วนดังกล่าวมีความหมายดังนี้

ระดับปัญหา	ความหมาย	เทียบค่าเป็นน้ำหนักตัวเลข
มีปัญหาน้อยที่สุด	ไม่มีปัญหาหรือมีปัญหาแต่เกิดขึ้นน้อย	๑
มีปัญหาน้อย	มีปัญหาเล็กน้อยและไม่บ่อยนัก	๒
ปานกลาง	ไม่มีความเห็น	๓
มีปัญหามาก	มีปัญหาเกิดขึ้นบ่อย ๆ เกือบเป็นประจำ	๔
มีปัญหามากที่สุด	มีปัญหาเป็นประจำ	๕

ตัวอย่าง

- ท่านมีปัญหาในการทำงานกรณีต่อไปนี้เพียงใด

๑. การจัดการเวลาในการทำงาน
๒. การจัดวางตัวบุคคลากรในการทำงาน
๓. การสร้างและจูงใจในการทำงาน

มีปัญหาน้อยที่สุด	มีปัญหาน้อย	ปานกลาง	มีปัญหามาก	มีปัญหามากที่สุด
	✓			
			✓	
		✓		

- ๑.๓.๓ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
- ๑.๓.๔ เวลาที่กำหนดให้สอนกับเนื้อหาของหลักสูตร
- ๑.๓.๕ ความพร้อมของหลักสูตรกับตำราและอุปกรณ์การ-
สอนที่สถาบันมีอยู่

มีมากที่สุด	มีปานกลาง	มีน้อย	มากที่สุด	มีมากที่สุด
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

๒.๑ ท่านประสบปัญหาในการเตรียมการสอน กรณีต่อไปนี้
เพียงใด

๒.๑.๑ แหล่งค้นคว้าข้อมูล เช่น ตำรา เอกสารวิชาการ
หรือห้องสมุด

๒.๑.๒ การเตรียมเนื้อหาภาคทฤษฎีเพื่อการบรรยาย

๒.๑.๓ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

๒.๑.๔ การกำหนดกิจกรรมจากเนื้อหาที่สอน

๒.๑.๕ การกำหนดวิธีและขั้นตอนการสอน

๒.๒ ท่านประสบปัญหาในรูปแบบการสอนต่อไปนี้เพียงใด

๒.๒.๑ การสอนแบบบรรยายและใช้กระดานดำ

๒.๒.๒ การสอนแบบบรรยายและใช้เครื่องมือโสต-
ทัศนูปกรณ์

๒.๒.๓ การสอนแบบบรรยายและสาธิตจริง

๒.๒.๔ การกำหนดหัวเรื่องและให้นักศึกษาค้นคว้าเอง

๒.๒.๕ บรรยายเฉพาะภาคทฤษฎีและให้นักศึกษาปรึกษา
กันควรร่วมกันทำงานในห้อง

๒.๓ ท่านประสบปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนในกรณีต่อไปนี้
เพียงใด

๒.๓.๑ ความใส่ใจในการเรียนของนักศึกษา

๒.๓.๒ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนวิชา
ออกแบบผลิตภัณฑ์

๒.๓.๓ การกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติในห้องเรียน

๒.๓.๔ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการสอน เช่น การ
พิมพ์เอกสาร แผ่นใส ภาพโปสเตอร์ หรือ
ภาพสไลด์

๒.๓.๕ ความชำนาญในการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์

	มีปัญหาน้อยที่สุด	มีปัญหาน้อย	ปานกลาง	มีปัญหามาก	มีปัญหามากที่สุด
๒.๑.๑ แหล่งค้นคว้าข้อมูล เช่น ตำรา เอกสารวิชาการ หรือห้องสมุด
๒.๑.๒ การเตรียมเนื้อหาภาคทฤษฎีเพื่อการบรรยาย
๒.๑.๓ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
๒.๑.๔ การกำหนดกิจกรรมจากเนื้อหาที่สอน
๒.๑.๕ การกำหนดวิธีและขั้นตอนการสอน
๒.๒.๑ การสอนแบบบรรยายและใช้กระดานดำ
๒.๒.๒ การสอนแบบบรรยายและใช้เครื่องมือโสต-ทัศนูปกรณ์
๒.๒.๓ การสอนแบบบรรยายและสาธิตจริง
๒.๒.๔ การกำหนดหัวเรื่องและให้นักศึกษาค้นคว้าเอง
๒.๒.๕ บรรยายเฉพาะภาคทฤษฎีและให้นักศึกษาปรึกษากันควรร่วมกันทำงานในห้อง
๒.๓.๑ ความใส่ใจในการเรียนของนักศึกษา
๒.๓.๒ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
๒.๓.๓ การกำหนดกิจกรรมให้ปฏิบัติในห้องเรียน
๒.๓.๔ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการสอน เช่น การพิมพ์เอกสาร แผ่นใส ภาพโปสเตอร์ หรือภาพสไลด์
๒.๓.๕ ความชำนาญในการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์

- ๓.๓.๒ เอกสารวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาไทย
ที่มีอยู่ในห้องสมุดในสถาบัน
- ๓.๓.๓ เอกสารทางวิชาการ ตำรา และวารสารภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในห้องสมุดในสถาบัน
- ๓.๓.๔ ความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอนในการแลกเปลี่ยน
ข้อมูลเอกสาร ตำรา วารสารที่ตนเองมีอยู่
- ๓.๓.๕ การเสาะแสวงหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการใน
ศาสตร์สาขาที่สอนจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน

มีปัญหาน้อยที่สุด	มีปัญหาน้อย	ปานกลาง	มีปัญหามาก	มีปัญหามากที่สุด
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. ปัญหาในการวัดและประเมินผล

๔.๑ ท่านประสบปัญหาในหลักการ ของการวัดและประเมินผล เพียงใด

๔.๑.๑ ความรู้ความเข้าใจในหลักการ และวัตถุประสงค์ ของการวัดและประเมินผล

๔.๑.๒ ความสัมพันธ์ของการวัดผลทางค่านิยม และภาค ปฏิบัติ

๔.๑.๓ ความเป็นมาตรฐานของหลักการวัดและประเมินผล ที่ใช้อยู่

๔.๑.๔ ความเข้าใจในวิธีการวัดผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของเนื้อหาหลักสูตร

๔.๑.๕ ความเหมาะสมของหลักการวัดผลที่ ใช้อยู่กับระดับ ความรู้ของนักศึกษา

๔.๒ ท่านประสบปัญหาในระยะเบี่ยงวิธีการวัดและประเมินผล เพียงใด

๔.๒.๑ การแบ่งน้ำหนักคะแนนของการวัดและประเมินผล คำนวณต่าง ๆ เช่น พฤศจิกายน กระบวนการทำงาน ผลงาน

๔.๒.๒ เกณฑ์ในการวัดผลด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของ ผู้เรียน เช่น ความพร้อม ความตั้งใจ ความเข้าใจ และใส่ใจ

๔.๒.๓ เกณฑ์ในการวัดผลกระบวนการทำงานและผลงาน ของนักศึกษา

๔.๒.๔ การกำหนดคะแนนในผลงานที่มีระดับคุณค่าแตกต่างกัน

๔.๒.๕ การตัดเกรดคะแนน

๔.๓ ท่านประสบปัญหาการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลในวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์มากน้อยเพียงใด

๔.๓.๑ การนำผลการวัดและประเมินผลของนักศึกษาใช้ในการ ปรับปรุงการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาและ การกำหนดกิจกรรม

	ไม่มีปัญหาน้อยที่สุด	มีปัญหาน้อย	ปานกลาง	มีปัญหามาก	มีปัญหามากที่สุด
๔.๑.๑
๔.๑.๒
๔.๑.๓
๔.๑.๔
๔.๑.๕
๔.๒.๑
๔.๒.๒
๔.๒.๓
๔.๒.๔
๔.๒.๕
๔.๓.๑

- ๔.๓.๒ ทักษะในการสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ
- ๔.๓.๓ การตรวจผลงานของนักศึกษาให้เสร็จแต่ละครั้งเพื่อ
การวิจารณ์ในครั้งใหม่ต่อไป
- ๔.๓.๔ การออกข้อสอบภาคทฤษฎีที่สามารถวัดความรู้ความ
เข้าใจมากกว่าความจำ
- ๔.๓.๕ ความสม่ำเสมอในการวัดและประเมินผล

มีปัญหาน้อยที่สุด	มีปัญหาน้อย	ปานกลาง	มีปัญหามาก	มีปัญหามากที่สุด
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕.๓.๕ การสนับสนุนของสถาบันในการให้มีการประชุม
สัมมนาการ แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น
ระหว่างอาจารย์ผู้สอนในสายวิชาเดียวกัน

มีผู้หายที่สุด	มีผู้หาย	ปานกลาง	มีผู้หายมาก	มีผู้หายมากที่สุด
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. กำหนดหลักสูตร และเนื้อหาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....
.....

๒. การจัดการ เรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....
.....

๓. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

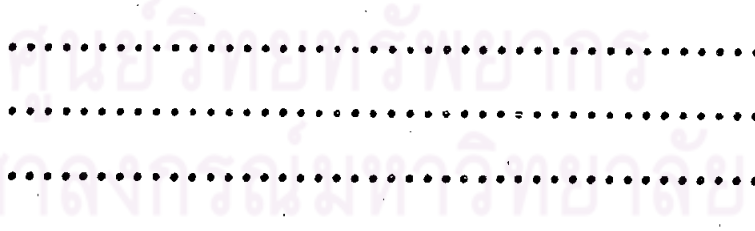
.....
.....
.....
.....

๔. การวัดผลและการประเมินผลวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....
.....

๕. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียน

นายสุพิทย์ สมภักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๖ ณ
จังหวัดร้อยเอ็ด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยม
อันดับ ๒) สาขาศิลปอุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ ปัจจุบันรับราชการอยู่ในตำแหน่ง อาจารย์ ๑ ระดับ ๔ วิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคกลาง กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย